2025/2404

28.11.2025 г.

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2025/2404 НА КОМИСИЯТА

от 28 ноември 2024 година

относно данъчно становище SA.38375 (2014/C) (ex 2014/NN) — Люксембург, предполагаема помощ за FFT

(нотифицирано под номер C(2024) 8564)

(само текстът на английски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочените по-горе разпоредби ([1]) и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

(1) С писмо от 19 юни 2013 г. Комисията изпрати на Великото херцогство Люксембург („Люксембург“) искане за информация с подробни данни относно практиката на данъчните становища в страната ([2]).

(2) С писмо от 17 юли 2013 г. Люксембург отговори на въпросите общо и предостави част от исканата информация. Люксембург не отговори на искането на Комисията да предостави списък с данъчните становища, издадени през 2010 г., 2011 г. и 2012 г. от неговата данъчна администрация, нито предостави определена друга информация, която беше поискана.

(3) На 11 октомври 2013 г. беше проведена среща между Люксембург и Комисията, последвана от писмо от Люксембург от 14 октомври 2013 г., в което се изразяват съмнения дали правното основание, на което се позовава Комисията, може да обхваща това, което тя счита за широко искане за информация от общ характер. Комисията отговори с писмо от 15 октомври 2013 г.

(4) Между Люксембург (писма от 11 ноември и от 2 декември 2013 г.) и Комисията (писма от 14 ноември и 12 декември 2013 г.) се осъществи нов обмен на кореспонденция, в хода на който Люксембург обясни, че поради формирането на ново правителство не може да отговори на искането за информация. В съответствие с това Комисията удължи срока за отговор до 15 януари 2014 г.

(5) С писмо от 15 януари 2014 г. Люксембург представи 22 данъчни становища, отнасящи се за периода 2010—2013 г., като имената на данъкоплатците в тези становища бяха скрити. Според Люксембург тези данъчни становища са представителни за практиката на страната в областта на данъчните становища.

([1]) ОВ C 369, 17.10.2014 г., стр. 37.
([2]) Това писмо е изпратено с референцията HT.4020 — Практики в областта на данъчните становища.

(6) Едно от тези данъчни становища е свързано с предварително споразумение за ценообразуване (по-долу „ПСЦ“) с дружество, наричано „FFT“. С писмо от 3 септември 2012 г. люксембургската данъчна администрация е одобрила ПСЦ, предложено от данъчния консултант (по-долу „разглежданото данъчно становище или „ПСЦ с FFT“ ([3])). ПСЦ с FFT се отнася до следните документи ([4]):

а) писмо от KPMG (по-долу „данъчния консултант“) от името на неговия клиент FFT от 14 март 2012 г., с което се иска съгласието на люксембургската данъчна администрация за предварително споразумение за ценообразуване;

б) доклад относно трансферното ценообразуване, съдържащ анализ на трансферното ценообразуване, изготвен от данъчния консултант в подкрепа на посоченото искане.

(7) С писмо от 7 март 2014 г. Комисията поиска от Люксембург да потвърди, че данъчно задълженото лице, фигуриращо под наименованието „FFT“ в ПСЦ с FFT, е „Fiat Finance and Trade Ltd“. Тя посочи също, че въз основа на предоставената информация не може да изключи възможността ПСЦ с FFT да представлява несъвместима с вътрешния пазар държавна помощ в полза на FFT. Комисията изиска от Люксембург да предостави допълнителна информация, която е от полза за оценката на ПСЦ с FFT.

(8) На 24 март 2014 г. Комисията прие решение за издаване на разпореждане за информация, въз основа на член 10 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета ([5]), с което нарежда на Люксембург да предостави списъка с данъчните становища, посочен в съображение 2.

(9) На 24 април 2014 г. Люксембург отговори на писмото от 7 март 2014 г. и потвърди, че не разполага с никаква допълнителна информация, която може да бъде от полза за оценката на ПСЦ с FFT. Що се отнася до въпроса дали „FFT“ съответства на „Fiat Finance and Trade Ltd“, Люксембург се позова на разпоредбите за поверителност от люксембургското право и заяви, че тези разпоредби му забраняват да потвърди идентичността на въпросното данъчно задължено лице.

(10) С решение от 11 юни 2014 г. Комисията откри официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора (по-долу „решението за откриване на процедурата“) ([6]), във връзка с ПСЦ с FFT. Решението за откриване на процедурата беше съчетано с решение за разпореждане за информация, с което от Люксембург се иска да предостави допълнителна информация относно ПСЦ с FFT. По-специално Комисията изиска Люксембург да потвърди идентичността на получателя на посочената помощ.

(11) С писмо от 14 юли 2014 г. Люксембург представи мнение по отношение на решението за откриване на процедурата. Той заяви също така, че Комисията не е могла да установи наличието на държавна помощ, поради което той не е длъжен да отговаря на поставените в решението за откриване на процедурата и в решението за издаване на разпореждане въпроси.

(12) С писмо от 14 август 2014 г. Комисията изиска от Люксембург да предостави липсващата информация, посочена в решението за откриване на процедурата и в решението за издаване на разпореждане. Тя поиска също така разрешение от Люксембург да се обърне директно към FFT, за да зададе на дружеството останалите без отговор въпроси в съответствие с член 6а, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 659/1999.

(13) На 3 септември 2014 г. Люксембург отговори частично на останалите без отговор към онзи момент въпроси и посочи, че някои от исканите сведения представляват търговска тайна на FFT, с която страната не разполага. Освен това той потвърди, че FFT е дружеството Fiat Finance and Trade Ltd., и разреши Комисията да отправи въпросите си директно към FFT.

(14) На 17 октомври 2014 г. решението за откриване на процедурата беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ([7]). Комисията прикани заинтересованите страни да представят мненията си по отношение на решението. С писмо от 30 октомври 2014 г. тя получи мнението на FFT.

([3]) Предварително споразумение за ценообразуване, наричано по-долу отделно „ПСЦ“.

([4]) Люксембург е редактирал конкретна информация, по-специално наименованията на дружества и дъщерни дружества.

([5]) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1). Регламент (ЕО) № 659/1999 е отменен и заменен с Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9).

([6]) *Предполагаема помощ за FFT* (SA.38375) [2014 г.] (ОВ C 369, 17.10.2014 г., стр. 37).

([7]) ОВ C 369, 17.10.2014 г., стр. 37.

(15) На 22 декември 2014 г. Люксембург представи списък на получателите на данъчни становища, за да се съобрази с искането за информация на Комисията от 19 юни 2013 г. В този документ бяха изброени становищата, издадени от данъчната администрация на Люксембург през периода 2010—2012 г.

(16) С писмо от 5 януари 2015 г. Люксембург представи своите коментари относно мненията на трети страни, получени в отговор на решението за откриване на процедурата.

(17) На 12 февруари 2015 г. Комисията прие решение, с което информира Люксембург, че в съответствие с член 6а от Регламент (ЕО) № 659/1999 е установила неефективност на официалната процедура по разследване, засягаща разглежданото данъчно становище. Въз основа на това и с разрешението на Люксембург ([8]) Комисията отправи въпросите си директно към FFT.

(18) С писма от 20 февруари 2015 г. Комисията изпрати искане за информация до Люксембург и FFT.

(19) С електронни писма от 26 февруари и 3 март 2015 г. FFT поиска разяснения относно искането за информация и удължаване на срока за отговор, което Комисията одобри с електронно писмо от 5 март 2015 г.

(20) На 23 март 2015 г. Комисията поиска от Люксембург, в отговор на списъка с данъчните становища, предоставен на 22 декември 2014 г., да предостави допълнителна информация относно данъчните становища през периода 2010—2012 г. ([9])

(21) С писмо от 24 март 2015 г. Люксембург отговори на искането за информация на Комисията от 20 февруари 2015 г. ([10])

(22) С писмо от 31 март 2015 г. FFT отговори на искането за информация на Комисията от 20 февруари 2015 г.

(23) На 23 април 2015 г. Люксембург предостави допълнителна информация относно 1 900 данъчни становища от изброените в отговора му от 22 декември 2014 г.

(24) На 27 април 2015 г. се проведе среща между FFT, Люксембург и Комисията, след която Люксембург предостави допълнителна информация в становищата си от 4 юни 2015 г., 18 юни 2015 г. и 10 юли 2015 г.

(25) На 15 юли 2015 г. се проведе среща между финансовия директор на Fiat Chrysler Automobiles N.V. — дружеството правоприемник на Fiat S.p.A., Люксембург и Комисията.

(26) На 21 октомври 2015 г. Комисията приключи официалното разследване относно ПСЦ с FFT, като прие окончателно решение („решението за приключване на случая“ ([11])). В това решение Комисията прие, че разглежданото данъчно становище представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора. Тази помощ е определена като несъвместима с вътрешния пазар и неправомерно приведена в действие от Люксембург в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора. На Люксембург е наредено да възстанови сумата на несъвместимата и неправомерна помощ, получена от FFT.

(27) Съответно на 29 и 30 декември 2015 г. FFT и Люксембург подават жалби за отмяна на решението за приключване на случая.

(28) На 24 септември 2019 г. Общият съд отхвърли тези жалби и потвърди решението на Комисията за приключване на случая ([12]).

(29) На 8 ноември 2022 г. Съдът отмени решението на Общия съд от 24 септември 2019 г. и анулира решението на Комисията за приключване на случая („решението по делото *FIAT*“ ([13])), като остави решението за откриване на процедурата незасегнато. Следователно официалното разследване на разглежданото данъчно становище, описано по-нататък в раздел 2.2, все още не е приключило и трябва да бъде приключено.

([8]) Вж. съображение 13.
([9]) По дело № SA.37267 — Практики в областта на данъчните становища — Люксембург.
([10]) Писмото от 24 март 2015 г. беше предадено на Комисията на 24 март 2014 г. и отново на 26 март 2015 г.
([11]) *Държавна помощ, приведена в действие от Люксембург в полза на Fiat* (SA.38375) — Решение (ЕС) 2016/2326 на Комисията [2015 г.] (ОВ L 351, 22.12.2016 г., стр. 1).
([12]) Съединени дела T-755/15 и T-759/15, *Люксембург и Fiat Chrysler Finance Europe/Комисия*, ECLI:EU:T:2019:670.
([13]) Съединени дела C-885/19 P и C-898/19 P, *Fiat Chrysler Finance Europe и Ирландия/Комисия*, ECLI:EU:C:2022:859.

2. **ОПИСАНИЕ НА МЯРКАТА**

2.1. **Получателят на помощта**

(30) FFT е част от групата Fiat. По време на действието на разглежданото данъчно становище в състава на групата Fiat са влизали Fiat S.p.A., италианско дружество със седалище в Торино, и всички дружества, контролирани от Fiat S.p.A. (наричани заедно в настоящото решение „Fiat“ или „групата Fiat“). След сливането на Fiat S.p.A. с Fiat Investments N.V. на 12 октомври 2014 г. Fiat Chrysler Automobiles N.V. става правоприемник на Fiat S.p.A.

(31) Fiat осъществява промишлени дейности и финансови услуги в автомобилостроенето. То проектира, разработва, произвежда, разпространява и продава превозни средства на масовия пазар. Неговите марки включват Fiat, Alfa Romeo, Lancia, Abarth, Ferrari, Maserati и редица марки Chrysler. Освен това Fiat развива дейност и в сектора на компонентите, производствените системи и следпродажбените услуги/продукти. И накрая, в подкрепа на автомобилната си дейност групата предоставя също така услуги по финансиране за клиенти и дилъри, лизинг и отдаване под наем (чрез дъщерни дружества, съвместни предприятия и търговски споразумения със специализирани доставчици на финансови услуги). През 2013 г. Fiat е отчело приходи в размер на 86 816 милиона евро и нетна печалба в размер на 1 951 милиона евро. През 2012 г. тези стойности са били съответно 83 957 милиона евро (приходи) и 896 милиона евро (нетна печалба).

(32) FFT предоставя услуги по управление на парични средства и финансиране на дружествата от групата Fiat, базирани (основно) в Европа (с изключение на Италия), и управлява няколко структури за централно управление на активи в полза на дружествата от групата. Около 40 % от FFT са собственост на Fiat S.p.A. и 60 % — на Fiat Finance S.p.A., което на свой ред е изцяло притежавано дъщерно дружество на Fiat S.p.A. ([14]) Съответно за 2012 г. и 2013 г. FFT е отчело приходи преди данъчно облагане в размер на 1 572 300 евро и 2 334 301 евро ([15]).

(33) Докладът относно трансферното ценообразуване, предоставен от Люксембург на 15 януари 2014 г., съдържа следната информация за FFT и групата Fiat. Дружеството Fiat е централизирало функциите, свързани с финансирането и управлението на паричните средства, като всички дейности, свързани с финансиране, финансови услуги за дружествата, отношения с банки, управление на валутните и лихвените рискове, централизирано управление на парични средства, операции на паричния пазар, управление на парични средства, започване на дейности по събиране и плащане, са се извършвали от дружества за управление на парични средства в рамките на групата (наричани заедно по-долу „дружества за управление на парични средства“).

(34) Дружествата за управление на парични средства са били организирани, както следва:

а) Fiat Finance S.p.A. е било дружеството за управление на парични средства в Италия, което осъществява координацията на дейностите по финансиране на дружествата от групата, установени в Италия;

б) FFT е извършвало дейности по управление на парични средства за дружествата от групата Fiat, установени в Европа (с изключение на Италия);

в) Fiat Finance North America, Inc. (по-долу „FFNA“) е изпълнявало дейности по управление на парични средства за дружествата от групата, установени в САЩ;

г) Fiat Finance Canada Ltd. (по-долу „FFC“) е изпълнявало дейности по управление на парични средства за дружествата от групата, установени в Канада;

д) Fiat Finanças Brasil Ltda е изпълнявало дейности по управление на парични средства за дружествата от Fiat, установени в Бразилия.

(35) Трансграничните сделки между дружества в рамките на групата, в които участва FFT, биха могли да бъдат разделени в две основни категории: i) сделки с други дружества за управление на парични средства (в рамките на сектора) и ii) сделки с дружества от групата (в рамките на групата).

(36) По отношение на изпълняваните функции FFT се е занимавало с финансиране на пазара и инвестиции в ликвидност; взаимоотношения с участниците на финансовите пазари; финансова координация и консултантски услуги за дружествата от групата; услуги по управление на паричните средства на дружествата от групата; краткосрочно („S/T“) и средносрочно („M/T“) вътрешнофирмено финансиране; и координация с другите дружества за управление на паричните средства.

([14]) Базов проспект, Fiat S.p.A., 14 март 2014 г.
([15]) Пак там.

(37) Основните рискове, пред които обикновено са изправени дружествата за управление на парични средства, включват пазарен риск, кредитен риск, свързан с банкови депозити или други подобни краткосрочни инвестиции, рискове, свързани с контрагента, и операционен риск.

(38) FFT е управлявало голям обем финансови активи, които са били свързани основно със заеми между дружества от групата, вземания на дружества от групата и в по-малка степен — банкови депозити. FFT е използвало необходимите за ежедневните операции и наблюдението на финансовите пазари информационни системи.

2.2. **Разглежданото данъчно становище**

(39) Настоящото решение се отнася до ПСЦ с FFT, данъчно становище относно трансферното ценообразуване, прието от Люксембург в полза на FFT с писмо от 3 септември 2012 г. В разглежданото данъчно становище се възприема метод за разпределение на печалбите на FFT в рамките на група Fiat, предложен от данъчния консултант на дружеството, който дава възможност на FFT ежегодно да определя размера на дължимия в Люксембург корпоративен данък.

(40) Документите, които Люксембург представи на Комисията с твърдението, че те съставляват основния набор от елементи в подкрепа на разглежданото данъчно становище, се състоят от две писма и от доклада относно трансферното ценообразуване, посочен в съображение 6.

(41) С писмо от 3 септември 2012 г. люксембургската данъчна администрация потвърди, че „анализът на трансферното ценообразуване, представен по-долу, е извършен в съответствие с циркулярно писмо № 164/2 от 28 януари 2011 г. и зачита принципа на сделката между несвързани лица“ (sic). С други думи люксембургската данъчна администрация е приела, че анализът на трансферното ценообразуване, извършен от данъчния консултант и включен в доклада относно трансферното ценообразуване, води до възнаграждение при сделка между несвързани лица за изпълнените функции и поетия от FFT риск. Възнаграждението при сделка между несвързани лица на FFT, установено в доклада относно трансферното ценообразуване е, както следва: „При проучването на трансферното ценообразуване подходящото възнаграждение се определя въз основа на рисково претеглени капитал и капитала за обезпечаване на изпълняваните от дружеството функции в размер на 2,542 милиона евро, с възможност за корекция от +/– 10 %“. Въз основа на нетните печалби, реализирани от FFT въз основа на това възнаграждение, е приложена стандартната ставка на корпоративния данък в Люксембург от 28,8 %. В писмото се посочва също, че решението, взето от данъчната администрация, е задължително за период от пет години (т.е. от финансовата 2012 година до финансовата 2016 година).

(42) Съгласно доклада относно трансферното ценообразуване методът, преценен като най-подходящ за определяне на облагаемата печалба на FFT в рамките на група Fiat, е методът на трансакционната нетна печалба (по-долу „МТНП“). Според данъчния консултант МТНП е бил особено подходящ, когато в рамките на сделката една от страните не е дала ценен и уникален принос. Тъй като според данъчния консултант такъв е случаят с FFT, което е извършвало само финансови услуги, този метод е най-подходящ за определяне на ценообразуване при сделка между несвързани лица в съответствие с Насоките на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за трансферно ценообразуване за многонационалните предприятия и данъчните администрации („Насоките на ОИСР“) ([16]).

(43) В доклада относно трансферното ценообразуване данъчният консултант е определил дължимото на FFT възнаграждение, което представлява облагаемата печалба спрямо задължителния капитал, с който дружеството трябва да разполага, за да изпълнява задълженията си и да поема рисковете, на които е изложено, предвид използваните активи.

(44) Това възнаграждение е било определено, както следва: i) оценка на „изложения на рисков собствен капитал“ на FFT; ii) определяне на капитала на FFT, използван за изпълнение на функциите му и за подкрепа на финансовите инвестиции; iii) оценка на очакваното възнаграждение за „изложения на риск собствен капитал“ на FFT чрез прилагане на модела за оценка на капиталови активи (по-долу „МОКА“) и определяне на възвръщаемостта като възнаграждение за използвания за изпълнение на функциите собствен капитал; и iv) изчисляване на общата рентабилност, с която да разполага FFT като възнаграждение за поетите рискове и изпълнените функции, чрез комбиниране на резултатите от етапи i)—iii).

(45) В настоящото решение се оценява дали методът за определяне на трансферните цени, одобрен в разглежданото данъчно становище, съдържа избирателно предимство, представляващо държавна помощ.

([16]) Насоки на ОИСР за трансферно ценообразуване за мултинационални дружества и данъчни администрации, OECD Publishing, Париж, 2010 г.

3. ОПИСАНИЕ НА ПРИЛОЖИМАТА ПРАВНА УРЕДБА

3.1. Насоки относно трансферните цени

(46) Настоящото решение се отнася до данъчно становище, с което се валидира метод за определяне на трансферните цени, наричан също ПСЦ. ПСЦ са споразумения, в които предварително се определя за вътрешногруповите сделки подходящ набор от критерии за трансферно ценообразуване за тези сделки за определен период от време за данъчни цели.

(47) В този контекст трансферното ценообразуване се използва за търговски сделки между различни части на една и съща корпоративна група, по-специално цените, определени за продаваните стоки или предоставяните услуги от едно дружество, влизащо в състава на корпоративна група, за друго дружество от същата група. Следователно трансферното ценообразуване се отнася до разпределението на печалбата между различните части на една и съща корпоративна група.

(48) Многонационалните предприятия плащат данъци в юрисдикции с различни данъчни ставки. Печалбата след данъчно облагане, отчетена на равнище корпоративна група, е сборът от печалбите след данъчно облагане във всяка държава, в която тя подлежи на данъчно облагане. Следователно, вместо да увеличат максимално печалбата, декларирана във всяка държава, многонационалните предприятия може да имат финансов стимул, когато разпределят печалба към различните дружества от корпоративната група, да разпределят колкото е възможно повече печалби към юрисдикции с ниски данъци и възможно най-малко печалби към юрисдикции с високи данъци.

(49) За да се постигне справедливо данъчно облагане, е установен международно договорен стандарт за определяне на трансферните цени. Съответно в член 9 от Модела на данъчна конвенция на ОИСР ([17]), отнасящ се до данъчното облагане на свързани предприятия, се установява така нареченият принцип на сделката между несвързани лица, съгласно който цените при вътрешногруповите сделки се определят в съответствие с пазарните цени. Принципът на сделката между несвързани лица е описан по-подробно в Насоките на ОИСР.

4. ОСНОВАНИЯ ЗА ОТКРИВАНЕ НА ОФИЦИАЛНАТА ПРОЦЕДУРАТА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

(50) В своето решение за откриване на процедурата Комисията изрази съмненията си относно съвместимостта на разглежданото данъчно становище с вътрешния пазар. По-специално, що се отнася до това дали методът за трансферно ценообразуване, одобрен от разглежданото данъчно становище, е довел до възнаграждение за FFT в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица.

(51) В решението си за откриване на процедурата Комисията отбеляза, че разглежданото данъчно становище не следва да води до предоставяне на засегнатите предприятия на по-ниско данъчно облагане в сравнение с други предприятия в сходно правно и фактическо положение. Като приемат, чрез дискреционна практика на данъчни становища, че многонационалните дружества се отклоняват от пазарните условия при определянето на търговските условия на вътрешногруповите сделки, данъчните органи могат да се откажат от облагаеми приходи в своята юрисдикция и по този начин да се откажат от държавни ресурси. Такъв е по-специално случаят, когато данъчните органи приемат търговски условия, които се отклоняват от условията, преобладаващи между независимите икономически оператори.

(52) Освен това в решението си за откриване на процедурата Комисията отбеляза, че за да се определи дали даден метод за оценка на облагаемия доход на дадено предприятие е довел до предимство, е необходимо този метод да се сравни с обичайната данъчна система въз основа на разликата между печалбите и загубите на предприятие, извършващо дейността си при нормални пазарни условия. Поради това Комисията заяви, че когато ПСЦ се отнася до споразумения за трансферно ценообразуване между свързани дружества в рамките на корпоративна група, това споразумение не следва да се отклонява от договорността или възнаграждението, което разумен независим оператор, действащ при нормални пазарни условия, би приел (т.е. при сделки между несвързани лица) ([18]).

([17]) Модел на данъчна конвенция на ОИСР от 2010 г. (пълна версия), OECD Publishing, Париж, 2012 г.

([18]) Решение 2003/757/ЕО на Комисията [2003 г.], Belgian Coordination centres, съображение 95 (ОВ L 282, 30.10.2003 г., стр. 25).

(53) В този контекст в своето решение за откриване на процедурата Комисията се позова на съдебната практика, според която пазарните условия могат да бъдат постигнати чрез трансферно ценообразуване, установено при сделка между несвързани лица. По-конкретно, ако, обратно, методът на данъчно облагане на вътрешногруповите сделки не съответства на принципа на сделката между несвързани лица ([19]) и води до данъчна основа, по-ниска от тази, която би произтекла от правилното прилагане на този принцип, той би предоставил избирателно предимство на съответното дружество ([20]).

(54) В този контекст Комисията отбеляза, че Насоките на ОИСР са справочен документ, в който се препоръчват методи за приближаване на ценовия резултат при сделки между несвързани лица, и са били възприети като подходящи насоки за тази цел в предишни решения на Комисията ([21]).

(55) Следователно в своето решение за откриване на процедурата — и както е обяснено по-подробно по-долу — Комисията се е основала на самостоятелен принцип на сделката между несвързани лица. Комисията не се е основала на националното право, и по-специално на член 164, параграф 3 от ЗПО ([22]) и на циркулярното писмо ([23]), когато е определила принципа на сделката между несвързани лица в контекста на своята оценка на държавните помощи в разглеждания случай.

(56) Въз основа на този самостоятелен принцип на сделката между несвързани лица, както е определен по-горе, в решението си за откриване на процедурата Комисията изрази следните съмнения, които поради това се отнасят изключително до съответствието на разглежданото данъчно становище с принципа на сделката между несвързани лица, както е посочено в съдебната практика, цитирана в съображения 52 и 53 по-горе, и както е предвидено в Насоките на ОИСР.

(57) Първо, Комисията стига до временното заключение, че в разглежданото данъчно решение изглежда е разрешена фиксирана данъчна основа в размер на 2,542 милиона евро (+/– 10 %) за дейностите на FFT в Люксембург, която би могла само леко да варира и остава стабилна дори при евентуален значителен растеж на дейностите на FFT, въз основа на които се определя данъчната основа.

(58) Второ, Комисията изрази съмнения относно адекватността на избрания от данъчния консултант на FFT метод за изчисляване на възнаграждението на FFT. В своя анализ на трансферното ценообразуване данъчният консултант се позовава на косвен метод на МТНП, за да изчисли това възнаграждение. Според временните заключения на Комисията използването на преки методи, и по-специално на метода на съпоставимата неконтролирана цена на свободния пазар (по-долу „метод на СНЦ“), се е предпочитало в случаите, когато на пазара е било възможно да се наблюдават съпоставими сделки. Във връзка с това Комисията отбеляза, че Chrysler, американското дружество от групата Fiat, е финансирало дейността си, като прибягва директно до капиталовите пазар, и че някои от тези сделки биха могли да са съпоставими с реализираните от FFT.

(59) Трето, що се отнася до използването на МОКА за изчисляване на изискуемата норма на възвръщаемост на собствения капитал, Комисията изрази съмнения относно правилното прилагане на МОКА от данъчния консултант на FFT. Тя подчерта, че двата компонента, които определят възнаграждението на FFT въз основа на МОКА, а именно размерът на собствения капитал, за който се начислява възнаграждение, и равнището на възнаграждението за този размер на собствения капитал, са фиксирани на прекалено ниско равнище.

([19]) По-специално решения, които позволяват на данъчнозадължените лица да използват неподходящи методи за трансферно ценообразуване при изчисляване на облагаемите печалби, например използването на фиксирани маржове за метода на надхвърлените разходи или метода на препродажната цена за определяне на подходящи трансферни цени, могат да включват държавна помощ — вж. Решение 2003/438/ЕО на Комисията [2002 г.] относно държавна помощ C 50/2001, Люксембургски финансови дружества,, съображения 43 и 44 (ОВ L 153, 20.6.2003 г., стр. 40); Решение 2003/501/ЕО на Комисията [2002 г.] относно държавна помощ C 49/2001, Координационни центрове, Люксембург, съображения 46, 47 и 50 (ОВ L 170, 9.7.2003 г., стр. 20); Решение 2003/755/ЕО на Комисията [2003 г.], Координационни центрове, Белгия, съображения 89—95 (ОВ L 282, 30.10.2003 г., стр. 25) и свързаните съединени дела C-182/03 и C-217/03, *Кралство Белгия и Forum 187/Комисия на Европейските общности*, ECLI:EU:C:2006:416, точки 96 и 97; Решение 2004/76/ЕО на Комисията [2003 г.], *Френски централни управления и логистични центрове*, съображения 50 и 53 (ОВ L 23, 28.1.2004 г., стр. 1).

([20]) Вж. съединени дела C-182/03 и C-217/03, *Белгия и Forum 187/Комисия*, ECLI:EU:C:2006:416, точка 95.

([21]) Решение 2003/757/ЕО на Комисията [2003 г.], Координационни центрове, Белгия (ОВ L 282, 30.10.2003 г., стр. 25).

([22]) Член 164, параграф 3 от люксембургския закон за подоходното облагане *(Loi modifiée du 4.12.1967 concernant l'impôt sur le revenu*, наричан по-долу „ЗПО“).

([23]) Циркулярно писмо относно ЗПО № 164/2 от 28 януари 2010 г. (по-долу „циркулярното писмо“).

(60) Що се отнася до размера на собствения капитал, за който се начислява възнаграждение, в разглежданото данъчно становище е прието използването на МОКА само за малка част от собствения капитал, наречен „изложен на риск собствен капитал“, докато собственият капитал, инвестиран във FFNA и FFC, е бил приспаднат от собствения капитал, за който се начислява възнаграждение, без разумно обяснение. В допълнение е видно, че изчисляването на „изложения на риск собствен капитал“ е довело до формиране на прекалено ниска данъчна основа, тъй като в нея не са включени вътрешногруповите активи. В решението си за откриване на процедурата Комисията поставя под въпрос хипотезата, според която сделките, реализирани с дружествата от групата, не пораждат кредитен риск. Комисията изрази съмнения също така относно изчисляването на минималните капиталови изисквания във връзка с риска от неизпълнение от страна на контрагента и кредитния риск. По-специално изборът на сравнително нисък коефициент на претегляне от 20 % за риска от неизпълнение от страна на контрагента не е бил оправдан и е нямало какво е предвидено в случай на съществена промяна на регулаторната рамка. В доклада на данъчния консултант относно трансферното ценообразуване не е обяснено защо „разликата между начислените лихви по банкови депозити и начислените лихви по банкови заеми“ е била добър показател за операционния риск. В него не е обяснен и процентът на риска от 15 %. Също така в него не е обяснено защо рискът от неизпълнение от страна на контрагента се умножава по 6 %, а не по 8 %, предвид факта, че минималните капиталови изисквания във връзка с риска от неизпълнение от страна на контрагента съгласно рамката Базел II ([24]), на която докладът относно трансферното ценообразуване изрично се позовава, възлизат на 8 %.

(61) Що се отнася до възнаграждението за този капитал, Комисията изрази съмнения относно определянето на коефициента „бета“, тъй като той изглежда твърде нисък в сравнение с този на други сравними дружества, предоставящи финансови услуги. Комисията изрази съмнения също и относно решението на данъчния консултант да избере 25-тия процентил вместо средната стойност при изчисляването на коефициента „бета“.

(62) Четвърто, що се отнася до очакваната възвръщаемост на собствения капитал, Комисията изрази съмнения във връзка с одобрената в разглежданото данъчно становище много ниска ставка от 0,87 %, без никаква обосновка в това отношение.

(63) С оглед на тези съмнения в решението си за откриване на процедурата Комисията стигна до временното заключение, че разглежданото данъчно становище е предоставило избирателно предимство на FFT, тъй като възнаграждението се отклонява от принципа на сделката между несвързани лица. При изпълнени всички други условия на член 107, параграф 1 от ДФЕС и при липса на какъвто и да било мотив, обосноваваща съвместимостта на тази помощ съгласно член 107, параграф 2 или параграф 3 от ДФЕС, Комисията стигна до предварителното заключение, че разглежданото данъчно становище е представлявало държавна помощ, която е несъвместима с вътрешния пазар.

5. **МНЕНИЯ НА ЛЮКСЕМБУРГ ОТНОСНО РЕШЕНИЕТО ЗА ОТКРИВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА**

5.1. **Относно процедурата на Комисията**

(64) Що се отнася до процедурата, Люксембург твърди, че в разглеждания случай не е била спазена правилната процедура за издаване на разпореждане за информация, тъй като в Регламент (ЕО) № 659/1999 не се предвижда Комисията да издава разпореждания в рамките на решение за откриване на процедура. Преди да може да се издаде подобно разпореждане е трябвало да се спази процедурата, предвидена в член 10 от Регламент (ЕО) № 659/1999.

(65) Освен това Люксембург твърди по отношение на информацията, която се изисква в разпореждането за информация, че Комисията не е обяснила защо е необходимо разкриването на самоличността на получателя, за да направи оценка на мярката в съответствие с правилата в областта на държавната помощ. Люксембург обясни, че не може да оповести името на този етап. Освен това Люксембург заяви, че липсва разяснение относно поисканата информация, докато в ръководството за процедурите на Комисията се изисква такова разяснение.

(66) Люксембург твърди, че тъй като в решението за откриване на процедурата не е обяснено как разглежданото данъчно становище представлява помощ, за него е било невъзможно да изпълни задължението за отлагане, поради което е одобрил подадената данъчна декларация на FFT въз основа на методиката в разглежданото данъчно становище.

([24]) Базелски комитет по банков надзор, Международна конвергенция на измерването на капитала и капиталовите стандарти: ревизирана рамка, юни 2004 г. (по-долу „капиталова рамка Базел II“).

(67) Люксембург твърди също, че Комисията е нарушила принципите на лоялно сътрудничество, безпристрастност и добра администрация, по-специално като не е предприела последващи действия във връзка с поканите за среща, на която страната е щяла да има възможност да предостави разяснения относно използвания за нуждите на данъчното становище метод.

(68) Люксембург оспори решението на Комисията да открие процедура по разследване във връзка с FFT (под нов номер: SA.38375), различна от общата такава относно практиките на Люксембург в областта на данъчните становища, която е заведена под номер SA.37267. Предвид факта, че Люксембург обжалва в Съда разпореждането за информация, прието от Комисията по последното дело, Комисията получава формална възможност да заобиколи отмяната на въпросното разпореждане, като образува ново дело.

(69) И накрая, Люксембург твърди, че Комисията е извършила злоупотреба с власт, смесвайки упражняването на право на преценка и обикновеното тълкуване на правило от общото право. По-специално разглежданото данъчно становище не е произтичало от упражняването на право на преценка от страна на люксембургската данъчна администрация, а е било в съответствие с член 164, алинея 3 от ЗПО и с циркулярното писмо. Люксембург счита, че прилагането на тези разпоредби неизбежно е наложило тяхното тълкуване с оглед на наличните за всеки конкретен случай факти, за да се стигне до решения, които са били определени в зависимост от конкретните обстоятелства и основани на тях. Комисията не е направила разграничение между, от една страна, правото на преценка и, от друга страна, тълкуването на правилата, включително абстрактни правни термини, които след това е трябвало да се приложат в разглеждания случай. Освен това, като е заменила тълкуването на люксембургското право, предложено от националните органи, Комисията не е признала компетентността на държавите членки в областта на прякото данъчно облагане.

(70) Според Люксембург с оглед на факта, че данъчната администрация не е упражнила правото си на преценка по случая с FFT, Комисията не може да докаже, че разглежданото данъчно становище се отклонява от обичайната административна практика. Люксембург обясни, че административната му дейност се основава на принципите на законосъобразност и равенство, което означава, че третира по един и същ начин всички данъкоплатци, намиращи се по същество в същото положение. Люксембург твърди, че решението за откриване на процедурата се основава на Насоките на ОИСР, а не на административната практика на Люксембург.

5.2. **Относно грешките по същество в решението за откриване на процедурата**

(71) Като цяло Люксембург твърди, че Комисията е допуснала грешка по същество, като избира за референтна система за целите на определяне на избирателното предимство принципа на сделката между несвързани лица, който не е залегнал в националното законодателство и практика.

(72) Освен това Люксембург е упрекнал Комисията, че в разглеждания случай не е приложила съответното национално законодателство, а именно член 164, алинея 3 от ЗПО и произтичащата от него административна практика, а се позовава единствено на Насоките на ОИСР. По този начин Комисията е определила метода на изчисление, който е счела за най-подходящ, докато законодателството на Люксембург не указва използването на конкретни методи за определяне на трансферните цени. Следователно Комисията изцяло е пренебрегнала правната уредба и административната практика на Люксембург.

(73) Освен това Люксембург твърди, че Комисията тълкува неправилно Насоките на ОИСР, като е установила йерархия на методите за трансферно ценообразуване. Люксембург твърди, че изборът на МТНП е обоснован и съвместим с член 164 от ЗОП.

(74) Що се отнася до съмненията, изразени в решението за откриване на процедурата, Люксембург упреква Комисията, че поставя акцент в твърде голяма степен и по твърде едностранен начин върху предполагаемата данъчна стратегия на Fiat на равнище група, независимо че Fiat като група може да е имало други причини да се структурира по начина, по който го е направило.

(75) Първо, люксембургската данъчна администрация със сигурност не е договорила „фиксирана данъчна основа“, както твърди Комисията. Облагаемият доход на FFT е бил функция на обема на отпуснатите кредитите и докладът относно трансферното ценообразуване е довел само до определяне на диапазон под формата на базисни пунктове във връзка с маржа, който трябва да се постигне.

(76) Второ, що се отнася до изискуемия размер на капитала и съмненията на Комисията в това отношение, Люксембург е счел, че изборът на капиталовата рамка Базел II е разумен, както и решението за изключване на дяловите участия. Тъй като възнаграждението за дяловите участия е било под формата на дивиденти от дъщерните дружества, чийто размер е можел да варира в зависимост от резултатите на дъщерните дружества и техните потребности от реинвестиции, понятието марж, което следва да се приложи спрямо тези приходи, не е имало смисъл от търговска гледна точка.

(77) Трето, Люксембург твърди, че изключването на вътрешногруповите вземания от изчислението е било оправдано с оглед на факта, че дълговете на FFT са били обезпечени с изрична гаранция в полза на кредиторите на FFT.

(78) Четвърто, Люксембург е упрекнал Комисията, че поставя под въпрос начина на изчисляване на коефициента „бета“ за целите на определяне на рисковата премия.

(79) И накрая, Люксембург твърди, че тъй като групата „Кодекс за поведение (данъчно облагане на предприятията)“ изрично е потвърдила, че практиката на данъчните становища в Люксембург е в съответствие с кодекса на поведение и Насоките на ОИСР, принципът на оправданите очаквания е наложил FFT да може да разчита на разглежданото данъчно становище за целия срок на неговата валидност, а именно пет години.

6. МНЕНИЯ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ ОТНОСНО РЕШЕНИЕТО ЗА ОТКРИВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА

(80) На 30 октомври 2014 г. FFT изпрати своите мнения относно решението за откриване на процедурата в два отделно документа.

6.1. Първи набор от мнения на FFT

(81) Първият набор от мнения на FFT се отнасяше до i) предполагаемото неправилно прилагане на принципите на ОИСР за трансферно ценообразуване от страна на Комисията и ii) предполагаемото неспазване на необходимия правен стандарт за установяване на селективност съгласно член 107, параграф 1 от Договора.

6.1.1. *Неправилно прилагане на Насоките на ОИСР*

(82) Първо, FFT твърди, че не е имало споразумение с люксембургската данъчна администрация относно фиксиран облагаем доход, а споразумение, свързано само с метод за възнаграждение за изпълняваните от FFT функции по управление на парични средства.

(83) Второ, FFT изтъкна доводи в подкрепа на избора на МТНП като най-подходящ метод. FFT обясни, че липсата на вътрешни сравними сделки изключва възможността за прилагане на метода на СНЦ. Освен това FFT заяви, че ако е било използвало цената на своите облигации при прилагането на метода на СНЦ, за да определи трансферните цени, прилагани към заемите за дружествата от групата, дружеството е щяло да понесе загуби.

(84) FFT отбеляза също така, че макар трансферното ценообразуване да не е точна наука, то е положило всички усилия, за да оцени възнаграждението за дейностите в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица.

(85) Трето, що се отнася до адекватността на собствения капитал на FFT при липсата на конкретни указания в циркулярното писмо, за да се определи подходящото равнище на изложените на риск капиталови инструменти, FFT е решило да анализира собствения си капитал, за да установи каква част от капитала е необходима за извършване на неговите дейности и за поемане на рисковете. За тази цел FFT се позова на капиталовата рамка Базел II. FFT обясни освен това, че тъй като дейностите по придобиване на акции не са били взети предвид за целите на разглежданото данъчно становище, е било обосновано дяловите участия на FFT да се изключат от изложения на риск собствен капитал. Освен това размерът на собствения капитал, равен на инвестициите в дъщерните дружества на FFT, не е бил взет предвид, тъй като е включвал инвестиции в дъщерни дружества извън търговския портфейл, които са били възнаградени чрез изплащане на дивиденти. Дивидентите обаче не са били обект на анализ на трансферното ценообразуване, които са били в съответствие с капиталовата рамка Базел II и член 57 от Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции (Директивата за капиталовите изисквания, по-долу „ДКИ III“) ([25]).

([25]) Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции (ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1), с измененията.

(86) Четвърто, що се отнася до анализа на Комисията относно начина на третиране на вътрешногруповите вземания и факта, че при ПСЦ с FFT не са били отчетени всички активи, различни от тези, които принадлежат на трети лица, FFT твърди, че кредитният рейтинг на групата вече е бил интегриран в разходите за финансиране на групата от страна на FFT. Тъй като FFT и всички свързани с групата дружества са имали кредитен рейтинг, еквивалентен на този на Fiat S.p.A., FFT не е било изправено пред допълнителен кредитен риск във връзка със заемите, които е отпускало на свързани предприятия в рамките на групата. С оглед на гореизложеното FFT допълнително уточни как е определен лихвеният процент, начисляван от FFT.

(87) Пето, според FFT използването на коефициент от 6 % по отношение на рисково претеглените активи е обосновано, тъй като е съответствало на начина, по който FFT тълкува транспонирането на капиталовата рамка Базел II по отношение на небанковите финансови институции в някои територии на ЕС (например в Италия) от местните регулаторни органи в съответствие с Директивата относно капиталовите изисквания. Освен това FFT заяви, че рисковото претегляне на експозицията към активи и операционния риск е в съответствие с капиталовата рамка Базел II. Що се отнася до евентуалните промени в регулаторната рамка, FFT твърди, че съответните критерии са били валидни дори в капиталовата рамка Базел III ([26]) и Директива 2013/36/ЕС относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници ([27]) („ДКИ IV“).

(88) Шесто, по отношение на съмненията, изразени от Комисията относно използвания коефициент „бета“, FFT твърди, че дори при изключване на някои сравними предприятия (например националните банки), пазарният диапазон е останал почти същият. Тъй FFT е било дружество за финансови услуги, FFT е счело, че коефициентът „бета“ на дружествата за финансови услуги е бил най-подходящият елемент за целите на сравнението. Нещо повече, в циркулярното писмо ясно са посочени доставчиците на финансови услуги. Що се отнася до приемането на 25-ия процентил от диапазона на резултатите в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица, това е било в съответствие с Насоките на ОИСР.

(89) Седмо, FFT оспори съмненията на Комисията във връзка с това дали възвръщаемост на собствения капитал в размер на 0,87 % е била твърде ниска. Допълнителният собствен капитал, т.е. този, който не е бил необходим за покриване на поетите от FFT рискове в рамките на дейностите му по финансиране, или се е заемал на друго дружество от групата, което се е нуждаело от допълнително финансиране, или се е използвал за финансиране на оперативните разходи на FFT във връзка с предоставянето на финансови услуги. Следователно възнаграждението е трябвало да се адаптира спрямо инвестициите в краткосрочна ликвидност.

6.1.2. *Направеният от Комисията анализ на селективността*

(90) FFT твърди, че дори анализът на Комисията относно спазването на принципа на сделката между несвързани лица да е верен, в решението за откриване на процедурата не е било представено никакво доказателство, че FFT е получило по-благоприятно третиране в сравнение с друго данъчно задължено лице в Люксембург, което се намира в сравнимо правно и фактическо положение. Решението за откриване на процедурата не съдържа сравнение на положението на FFT с това на други данъчно задължени лица в Люксембург, като например останалите 21 данъчно задължени лица, чиито предварителни ценови споразумения са били разгледани от Комисията. FFT е получило разрешение за сключване на ПСЦ с люксембургската данъчна администрация, подобно на всяко друго данъчно задължено лице с действително присъствие в Люксембург.

(91) Освен това предвид факта, че общата ставката на корпоративния данък за FFT в Люксембург е била 28,8 % (за 2011 г.), докато в Италия основната ставка на корпоративния данък е била около 33 %, по-голяма печалба на FFT би довела до по-високи разходи, подлежащи на приспадане в Италия, тъй като по-голямата част от отпуснатите от FFT заеми са били за Fiat Finance S.p.A. Съответно не е било ясно точно какъв вид „помощ“ е получила групата като цяло, при положение че FFT е отчело по-ниска печалба в Люксембург и поради това се възползвало от по-малки приспадания на лихви в Италия.

([26]) Базелски комитет по банков надзор, Международна регулаторна рамка на банковия сектор (Базел III).

([27]) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

6.2. **Втори набор от мнения на FFT**

6.2.1. *ПСЦ не предоставя никакво „предимство“*

(92) Вторият набор от мнения на FFT започва с обяснение на значението на предварителните споразумения за ценообразуване като цяло; те се считат за част от общата данъчна система и се приемат от люксембургската данъчна система. Предварителното споразумение за ценообразуване с FFT е следвало определените в циркулярното писмо насоки и не се е отклонявало от общата данъчна система на Люксембург.

(93) Люксембургските правила за трансферно ценообразуване, въз основа на които е било издадено циркулярното писмо, са били част от общата данъчна система. Правилата на Люксембург в областта на трансферното ценообразуване не са представлявали изключение от общата данъчна система, доколкото на практика са спазвали Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване и целта им е била определяне на печалба при сделка между несвързани лица.

(94) Що си отнася до съмненията на Комисията, изразени в решението за откриване на процедурата, относно избора на метода за определяне на трансферните цени, FFT твърди, че МТНП е общоприет метод, одобрен от ОИСР, който е в съответствие с общата данъчна система на Люксембург.

(95) FFT счита, че данъчните органи следва да разполагат с известна свобода на преценка при прилагането на МТНП, която никога не води до един резултат при определянето на облагаемия доход, а до серия от възможни резултати. Следователно разликата между облагаемия доход, изчислен от FFT (и приет от люксембургската данъчна администрация), и предполагаемия облагаемия доход, изчислен от Комисията, не е следвало да се разглежда като предимство по смисъла на правилата в областта на държавната помощ. Подобно предимство би възникнало само ако изчислението се различава драстично от стандартните правила за трансферното ценообразуване и надхвърля свободата на преценка на данъчната администрация. В противен случай това би било намеса от страна на Комисията в правомощията на дадена държава членка в областта на данъчното облагане.

(96) И накрая, FFT твърди, че когато Комисията е оценявала наличието на предимство, тя е трябвало да вземе предвид цялостния ефект „на равнище група“. В този смисъл група Fiat не е получила никакво предимство, тъй като увеличението на данъчната основа в Люксембург се е компенсирало с увеличение на данъчното облекчение в други европейски държави (през последните години основно в Италия).

6.2.2. *Липса на „селективност“*

(97) Според FFT референтната система, която трябва да се вземе предвид за оценката на селективността, би могла да включва само дружества, които попадат в приложното поле на правилата за трансферно ценообразуване, т.е. търгуващи само със свързани трети лица. Това е било признато в решението на Комисията относно схемата за помощ „groepsrentebox“ ([28]), в което е посочено, че по отношение на дейностите по дългово финансиране свързаните дружества не са се намирали в правно и фактическо положение, сравнимо с положението на несвързаните дружествата. Също така, за да докаже наличието на селективност, Комисията е следвало да докаже, че FFT е сключило предварително споразумение за ценообразуване при условия, различни от тези, прилагани за други групи предприятия в Люксембург, които извършват дейности по финансиране. В циркулярното писмо обаче е обяснено, че предварителните споразумения за ценообразуване са достъпни за всички дружества за вътрешногрупово финансиране. Следователно не е можело да става дума за селективност.

(98) Според FFT издадените от люксембургската данъчна администрация данъчни становища не са дискреционни, тъй като са следвали принципите на циркулярното писмо, в които изрично се посочва принципът на сделката между несвързани лица, както е определен в член 9 от Модела на данъчна конвенция на ОИСР. Следователно свободата на преценка на люксембургската данъчна администрация, доколкото такава съществува, е била ограничена от насоките в циркулярното писмо. Освен това тази ограничена свобода на преценка, предоставена на данъчната администрация, е била обвързана с прилагането на Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване. Този елемент сам по себе си не би могъл да доведе до наличието на държавна помощ. Освен това ПСЦ с FFT е било предмет на периодичен преглед.

([28]) Решение 2009/809/ЕО на Комисията от 8 юли 2009 г. относно схемата за помощ groepsrentebox , която Нидерландия планира да приведе в действие (C 4/07 (ex N 465/06) (ОВ L 288, 4.11.2009 г., стр. 26), (по-долу „решението Groepsrentebox“).

(99) FFT твърди също така, че Комисията не е доказала, че прилагането на метода МТНП по отношение на предварителното споразумение за ценообразуване с FFT се е отклонявало от други данъчни становища, сключени от дружества, които са се намирали в положение, сравнимо с това на FFT. Според FFT не е имало съмнение, че сравнимо дружество в подобно на неговото положение би могло да поиска данъчно становище и да определи облагаемата си печалба въз основа на МТНП. Тъй като спрямо FFT и сравнимите с него дружества се е прилагал един и същ данъчен режим, не е имало смисъл да се установява дали методът на определяне на трансферните цени, приложен от FFT, е бил в съответствие с Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване (което според FFT така или иначе е било факт) или не.

6.2.3. *Фактическото положение на FFT съществено се е различавало от това, което се наблюдава в решенията относно координационните центрове*

(100) Според FFT в решението за откриване на процедурата се съдържат няколко съществени разлики в сравнение с предишни решения, в които Комисията е поставила под въпрос прилагането на метода за определяне на трансферните цени (и по-специално метода на надхвърлените разходи) като данъчна мярка, довела до избирателно предимство ([29]). В тези решения становището е било предоставено само за данъчнозадължените лица, които отговарят на определени изисквания, докато в решението за откриване на процедурата Комисията е поставила под въпрос само прилагането на МТНП, и по-специално конкретното определяне на облагаемия доход в контекста на ПСЦ, достъпно за всички данъчно задължени лица в Люксембург, осъществяващи дейности по финансиране на свързани лица.

(101) Освен това в тези решения приходите, определени по метода на надхвърлените разходи, биха могли да се отклонят съществено от законоустановената печалба, което не е било така за FFT. За разлика от случая с FFT, прилагането на методологията за трансферно ценообразуване в предходните решения явно се отклонява от Насоките на ОИСР. В Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване не са се съдържали ясни указания относно трансферното ценообразуване за някои от дейностите, осъществявани от FFT (като дейностите за финансиране и управление на паричните средства).

(102) FFT твърди също така, че Комисията не е взела предвид и факта, че предварителното споразумение за ценообразуване с FFT се е основавало на икономическо проучване, извършено в съответствие с Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване, което е показало, че определянето на печалбата не е произволно и че люксембургската данъчна администрация не е упражнила право на преценка.

7. **ОТГОВОР НА ЛЮКСЕМБУРГ ВЪВ ВРЪЗКА С МНЕНИЯТА НА ТРЕТИ СТРАНИ**

(103) С писмо от 5 януари 2015 г. Люксембург изрази съгласието си с мненията на FFT.

8. **ОЦЕНКА**

(104) Съгласно разпоредбите на член 107, параграф 1 от Договора всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар.

(105) Следователно, както е постановено от Съда ([30]), за определянето на дадена мярка като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора се изисква да бъдат изпълнени следните кумулативни условия: i) мярката трябва да може да бъде приписана на държавата и да бъде финансирана с държавни ресурси; ii) мярката трябва да предоставя предимство на своя получател; iii) предимството трябва да бъде избирателно; както и iv) мярката трябва да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията и да е в състояние да засегне търговията между държавите членки.

(106) За целите на настоящото решение е необходимо по-специално да се проучи допълнително наличието на избирателно предимство.

([29]) Решение на Комисията [2003 г.] относно схемата за помощ, прилагана от Белгия — Система за данъчни становища за чуждестранни търговски дружества от Съединените щати (ОВ L 23, 28.1.2004 г., стр. 14); Решение на Комисията [2003 г.] относно схемата на помощ, въведена от Белгия, в полза на установените в Белгия координационни центрове (ОВ L 282, 30.10.2003 г., стр. 25); Решение на Комисията [2002 г.] относно схемата за държавна помощ C 49/2001 (ex NN 46/2000) — Координационни центрове — приведена в действие от Люксембург (ОВ L 170, 9.7.2003 г., стр. 20); Решение на Комисията [2003 г.] относно схемата за помощ, приведена в действие от Франция за централни управления и логистични центрове (ОВ L 23, 28.1.2004 г., стр. 1); Решение на Комисията [2002 г.] относно схемата за помощ, приведена в действие от Германия за центрове за контрол и координация (ОВ L 177, 16.7.2003 г., стр. 17).

([30]) Дело C-399/08 P, *Комисия/Deutsche Post*, ECLI:EU:C:2010:481, точка 39.

(107) Съгласно установената съдебна практика условието, свързано с избирателното предимство „налага да се определи дали в рамките на даден правен режим разглежданата национална мярка може да постави в по-благоприятно положение „определени предприятия или производството на някои стоки“ спрямо други, които се намират, от гледна точка на преследваните от този правен режим цели, в сходно фактическо и правно положение и които по този начин са обект на диференцирано третиране, което по същество може да се квалифицира като дискриминационно“ ([31]).

(108) По-конкретно Съдът е възприел анализ на три етапа, за да се определи дали дадена данъчна мярка е избирателна ([32]). На първо място се определя обичайният или нормалният данъчен режим, приложим в държавата членка. Това представлява „референтната система“. На второ място, следва да се прецени дали въпросната данъчна мярка представлява дерогация от системата, доколкото при нея се прави разграничение между икономическите оператори, които с оглед на целта на системата се намират в сравнимо правно и фактическо положение. Ако мярката представлява дерогация от референтната система, трябва да се установи, на трето място, дали мярката е обоснована от естеството или общата схема на референтната система. Данъчна мярка, която представлява дерогация от прилагането на референтната система, може да бъде обоснована, ако засегнатата държава членка може да докаже, че тази мярка произтича пряко от основните или ръководните принципи на данъчната ѝ система ([33]). Ако случаят е такъв, то данъчната мярка не е избирателна. Тежестта на доказване на този трети етап е върху държавата членка.

(109) В решението си по дело *FIAT* ([34]) Съдът допълнително изясни как да се определи съответната референтна система. Съдът посочи, че при определянето на референтната система Комисията не следва да взема предвид параметри и правила, които са външни за националната данъчна система. По-конкретно в точка 96 от решението по делото *FIAT* Съдът на Европейския съюз е приел, че „[с]ледователно при проверката дали е налице избирателно данъчно предимство по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, и с цел да се установи данъчната тежест, с която обичайно се облага дадено предприятие, не могат да се вземат предвид параметри и правила, които са външни за разглежданата национална данъчна система, освен ако последната не препраща изрично към тях.“

(110) С оглед на тези принципи в точка 117 от решението по делото *FIAT* ([35]) Съдът стига до заключението, че решението за приключване на случая трябва да бъде отменено в частта, в която Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е констатирала наличието на избирателно предимство с оглед на референтна рамка, включваща принцип на сделката между несвързани лица, която не изхожда от пълен преглед на относимото национално данъчно право.

(111) Следователно съгласно член 266 от Договора Комисията е длъжна да предприеме необходимите мерки, за да се съобрази с решението по делото *FIAT* на Съда на Европейския съюз.

(112) В това отношение Комисията признава, че в решението за откриване на процедурата е основала оценката си на критерия за избирателно предимство на предположението, че референтната рамка включва принципа на сделката между несвързани лица. Тя извежда този принцип както от предходни решения на Комисията ([36]), така и от съдебната практика на Съда ([37]), тълкувана в съответствие с Насоките на ОИСР, както е описано подробно в съображения 53—56 от настоящото решение.

([31]) Съединени дела C-451/21 P и C-454/21 P, *Люксембург и др./Комисия*, ECLI:EU:C:2023:948, точка 106. Вж. също C-172/03, *Heiser*, ECLI:EU:C:2005:130, точка 40.

([32]) Съединени дела C-78/08—C-80/08, *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2009:417, точки 49 и 64—65. Този тристепенен метод за анализ на селективността на помощта е разработен, за да се разкрие скритата селективност на благоприятните данъчни мерки, които очевидно са на разположение на всяко предприятие: вж. съединени дела C-649/20 P, C-658/20 P, C-662/20 P, *Испания и др./Комисия*, ECLI:EU:C:2023:60, точка 48.

([33]) Съединени дела C-78/08—C-80/08, *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2009:417, точка 65.

([34]) Съединени дела C-885/19 P и C-898/19 P, *Комисия/Fiat Chrysler Finance Europe*, ECLI:EU:C:2022:859.

([35]) Съединени дела C-885/19 P и C-898/19 P, *Fiat Chrysler Finance Europe и Ирландия/Европейска комисия*, ECLI:EU:C:2022:859. Вж. също мотивите, изложени в точки 81—112 от решението.

([36]) Решение на Комисията [2003 г.] относно схемата за помощ, прилагана от Белгия — Система за данъчни становища за чуждестранни търговски дружества от Съединените щати (ОВ L 23, 28.1.2004 г., стр. 14); Решение на Комисията [2003 г.] относно схемата на помощ, въведена от Белгия, в полза на установените в Белгия координационни центрове (ОВ L 282, 30.10.2003 г., стр. 25); Решение на Комисията [2002 г.] относно схемата за държавна помощ C 49/2001 (ex NN 46/2000) — Координационни центрове — приведена в действие от Люксембург (ОВ L 170, 9.7.2003 г., стр. 20); Решение на Комисията [2003 г.] относно схемата за помощ, приведена в действие от Франция за централни управления и логистични центрове (ОВ L 23, 28.1.2004 г., стр. 1); Решение на Комисията [2002 г.] относно схемата за помощ, приведена в действие от Германия за центрове за контрол и координация (ОВ L 177, 16.7.2003 г., стр. 17).

([37]) Съединени дела C-182/03 и C-217/03, *Белгия и Forum 187/Комисия*, ECLI:EU:C:2006:416 (по-долу „съдебната практика *Forum 187*“).

(113) Съответно четирите конкретни съмнения, изложени в съображения 63—80 от решението за откриване на процедурата и посочени по-горе в раздел 4, са се основавали на съществуването на самостоятелен принцип на сделката между несвързани лица ([38]). С други думи, временното заключение относно характера на държавна помощ на разглежданото данъчно становище, както е посочено в решението за откриване на процедурата, произтича от отклонение или неправилно прилагане на принцип и правила на сделката между несвързани лица, което не произтича от цялостно разглеждане на люксембургското право.

(114) Комисията обаче признава, че в решението по делото *FIAT* Съдът е постановил, че в решението за приключване на случая Комисията не е установила наличието на избирателно предимство в полза на FFT по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора, тъй като при установяването на референтната система: „Комисията прилага принцип на сделката между несвързани лица, различен от определения в люксембургското право. По този начин тя се е ограничила да установи абстрактния израз на този принцип в преследваната от общата система на корпоративния данък цел в Люксембург и да провери разглежданото предварително решение, без да вземе предвид начина, по който посоченият принцип конкретно е включен в това право, що се отнася по-специално до интегрираните дружества.“ ([39]). Това заключение е от значение и за анализа, изложен в решението за откриване на процедурата.

(115) Що се отнася до данъчното облагане на интегрираните дружества, Съдът отбелязва още, че макар приложимото към дружествата в Люксембург национално законодателство да цели да постигне надеждно приближение до пазарните цени — и тази цел като цяло съответства на тази на принципа на сделката между несвързани лица — това не променя факта, че при липсата на хармонизация на равнището на Съюза конкретните условия за прилагането на този принцип се определят от националното право и именно тези национални правила трябва да се вземат предвид при определянето на референтната рамка ([40]). В решението за откриване на процедурата обаче Комисията не се позовава на принципа на сделката между несвързани лица, както по същество е залегнал в член 164, параграф 3 от ЗОП.

(116) Съдът също така отбелязва, че от съдебната практика *Forum 187* не може да се направи извод, че Съдът е възнамерявал да изведе самостоятелен принцип на сделката между несвързани лица, приложим независимо от включването си в националното право при оценката на данъчните мерки съгласно член 107, параграф 1 от Договора ([41]).

(117) Освен това Съдът заяви, че дори да се предположи, че съществува международен консенсус относно принципа на сделката между несвързани лица и че много национални данъчни органи се ръководят от Насоките на ОИСР при разработването и контрола на трансферните цени, „релевантни са единствено националните разпоредби за целите на анализа на въпроса дали конкретните сделки трябва да бъдат разглеждани с оглед на принципа на сделката между несвързани лица и дали трансферните цени, образуващи облагаемата основа на данъчнозадължено лице, и разпределението ѝ между съответните държави членки се отклоняват от резултата на сделката между несвързани лица.“ ([42])

(118) С оглед на тези констатации и заключения на Съда в решението по делото *FIAT* трябва да се направи заключението, че референтната система, както е определена в съображения 59—63 от решението за откриване на процедурата, която се основава изключително на самостоятелен принцип на сделката между несвързани лица, произтичащ от решенията на Комисията и съдебната практика *Forum 187*, както се тълкуват в Насоките на ОИСР, не може да представлява подходяща отправна точка за анализа на държавната помощ за наличието на избирателно предимство в разглеждания случай. Освен това в решението за откриване на процедурата не са изразени съмнения въз основа на член 164, параграф 3 от ЗОП и циркулярното писмо.

(119) Както бе припомнено в решението по делото *FIAT*, по принцип грешка при определянето на действително приложимите правила съгласно съответното национално законодателство и следователно при установяването на референтната система, с оглед на която трябва да се прецени разглежданото предварително решение, неизбежно опорочава всички съображения, свързани с наличието на избирателно предимство ([43]).

([38]) Вж. съединени дела C-885/19 P и C-898/19 P, *Fiat Chrysler Finance Europe и Ирландия/Европейска комисия*, ECLI:EU:C:2022:859, точка 104.
([39]) Съединени дела C-885/19 P и C-898/19 P, *Fiat Chrysler Finance Europe и Ирландия/Европейска комисия*, ECLI:EU:C:2022:859, точка 91.
([40]) Съединени дела C-885/19 P и C-898/19 P, *Fiat Chrysler Finance Europe и Ирландия/Европейска комисия*, ECLI:EU:C:2022:859, точка 93.
([41]) Съединени дела C-885/19 P и C-898/19 P, *Fiat Chrysler Finance Europe и Ирландия/Европейска комисия*, ECLI:EU:C:2022:859, точка 104.
([42]) Съединени дела C-885/19 P и C-898/19 P, *Fiat Chrysler Finance Europe и Ирландия/Европейска комисия*, ECLI:EU:C:2022:859, точка 96.
([43]) Съединени дела C-885/19 P и C-898/19 P, *Fiat Chrysler Finance Europe и Ирландия/Европейска комисия*, ECLI:EU:C:2022:859, точка 118.

(120) В резултат на това нито конкретните съмнения, изразени в решението за откриване на процедурата, нито изложените в него мотиви относно определянето на референтната система, позволяват на Комисията да установи, че с разглежданото данъчно становище Люксембург е предоставил избирателно предимство на FFT. Освен това в решението за откриване на процедурата Комисията не е оценила наличието на дерогация от разглежданото данъчно становище с оглед на която и да е друга референтна система, нито е изразила съмнения относно наличието на помощ на други основания, свързани с наличието на избирателно предимство.

(121) Следователно в настоящото решение Комисията трябва да отмени съмненията, изразени в решението за откриване на процедурата, относно наличието на избирателно предимство. Поради това, че критериите, които дават възможност да се направи заключение за наличието на държавна помощ въз основа на член 107, параграф 1 от Договора, са кумулативни, не е необходимо да се разглеждат другите критерии, посочени в тази разпоредба.

9. **ЗАКЛЮЧЕНИЕ**

(122) С оглед на гореизложеното Комисията стига до заключението, че разглежданото данъчно становище, издадено от Люксембург в полза на FFT не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Разглежданото данъчно становище на Великото херцогство Люксембург от 3 септември 2012 г. в полза на FFT не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Великото херцогство Люксембург.

Съставено в Брюксел на 28 ноември 2024 година.

За Комисията
Margrethe VESTAGER
Изпълнителен заместник-председател